

Vasos aràbics s. XI
Vasos árabes s. XI

Santa Magdalena, predel·la de la Pobleta de Bellveí. s.XVI
Santa Magdalena, predela de la Pobleta de Bellveí s. XVI

Mare de Déu de Montserrat s. XVII
Virgen de Montserrat. XVII

Pintures murals de Baltarga s. XII
Pintura mural de Baltarga s. XII

Crist d'Olp s. XIII
Cristo de Olp s.XIII

Urna de sant Ermengol 1753-1755
Urna de San Ermengol 1753-1755

CAT

EL CONJUNT CATEDRALICI DE LA SEU D'URGELL

és el conjunt romànic més extens i millor conservat de Catalunya. Actualment es pot visitar la Catedral de Santa Maria, del segle XII, el claustre, també del segle XII, l'església de Sant Miquel (abans sant Pere), del segle XI i el Museu Diocesà d'Urgell, que ocupa l'antiga casa del Deganat i la Capella de la Pietat, temple del segle XVI.

EL CLAUSTRE

del segle XII, de forma quadrangular, està envoltat per quatre galeries simples, amb 51 capitells esculpits, tots diferents. El 1603 es va derruir la galeria est i es va substituir per set grans arcs amb pilars rectangulars.

LA CATEDRAL DE SANTA MARÍA

És la quarta i última catedral que s'aixeca a la Seu d'Urgell. S'inicia la seva construcció en temps del bisbe sant Ot a principis del segle XII. Consta de tres naus, un transsepte i la capçalera amb cinc absis dels quals només el central es projecta a l'exterior. A banda i banda del transsepte, s'erigeixen dues torres de planta quadrangular, que determinen la fesomia fortificada a l'edifici. Situada a l'absis central en una petita fornícula hi ha la imatge romànica de la Mare de Déu, de la primera meitat del segle XIII, també coneguda com a Mare de

Déu d'Andorra. La Catedral que podem observar avui, "despullada" dels afegits i decoracions d'èpoques successives, és el resultat de les diverses restauracions dutes a terme durant el segle XX, que van estar marcades per un intent de posar en valor el passat romànic de l'edifici.

EL MUSEU DIOCESÀ D'URGELL

Fou creat el 1957 durant l'episcopat del bisbe Ramon Iglesias Navarri. Des dels seus inicis a la Sala Capitular de la Catedral s'hi han realitzat successives ampliacions i reformes, l'última al 1988. Actualment ocupa l'antiga casa del Deganat i la Capella de la Pietat.

La col·lecció del Museu està formada per peces procedents del tresor de la Catedral i de les diferents parròquies de la Diòcesi: pintura, escultura, orfebreria, lipsanoteques, indumentària, còdexs, des de l'època romànica fins al segle XX. Destaquen les pintures murals de Baltarga (s. XII), el Crist d'Olp (s. XIII), el còdex miniat del Beatus (s. X), un conjunt de lipsanoteques i reliquiaris (s. XI-XII), el retaule d'Abella de la Conca de Pere Serra (s. XIV), la Verge de la Dormició i el Retaule de la Pietat del s. XVI de l'escultor Jeroni Xanxo, i l'urna d'argent de sant Ermengol, de Pere Lleopart (1753), entre d'altres.

CAST

EL CONJUNTO CATEDRALICO DE LA SEU D'URGELL

es el conjunto románico más extenso y mejor conservado de Cataluña. Actualmente pueden visitarse la Catedral de Santa María y el claustro, ambos del siglo XII, la iglesia de Sant Miquel (antes Sant Pere), del siglo XI, así como el Museo Diocesano, que ocupa el antiguo Decanato (Casa del Deganat) y la Capilla de la Pietat, esta última del siglo XVI.

EL CLAUSTRO

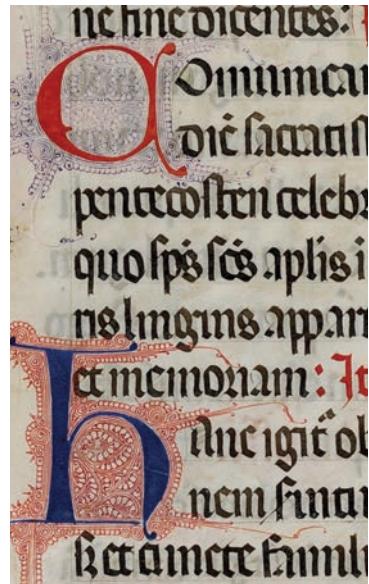
del siglo XII, de forma cuadrangular, está circundado por cuatro galerías simples con 51 capiteles esculpidos todos con motivos distintos. En 1603 la galería este fue derruida y substituida por siete grandes arcos sobre pilares rectangulares.

LA CATEDRAL DE SANTA MARÍA

Es la cuarta y última catedral erigida en la Seu d'Urgell. Empieza a construirse en tiempos del obispo Ot, a principios del siglo XII. Consta de tres naves, un transepto y una cabecera con cinco ábsides de los que sólo el central tiene proyección al exterior. A ambos lados del transepto se alzan dos torres de planta cuadrangular que confieren al edificio su apariencia fortificada. En una pequeña hornacina situada en el ábside central se halla la imagen románica de la Virgen, de la primera

Retaule dels Goigs de la Verge,
Abella de la Conca. s.XIV
*Retablo de la Virgen. Abella de la
Conca s. XIV*

Missal del bisbe Galceran de Vilanova s.XIV
Misal del obispo Galceran de Vilanova s. XIV

mitad del siglo XIII, que también se conoce como Nuestra Señora de Andorra. La Catedral tal como se muestra hoy en día, “despojada” de añadidos y decoraciones de épocas sucesivas, es el resultado de varias restauraciones llevadas a cabo durante el siglo XX, determinadas por la voluntad de realzar el pasado románico del edificio.

EL MUSEO DIOCESANO

fue creado en 1957, durante el episcopado del obispo Ramón Iglesias Navarri. Alojado en un primer momento en la Sala Capitular de la Catedral, ha pasado por ampliaciones y reformas, la última en 1988. Actualmente ocupa el antiguo Decanato y la Capilla de la Pietat.

La colección del Museo está constituida por piezas procedentes del tesoro de la Catedral y de las distintas parroquias de la Diócesis: pintura, escultura, orfebrería, lipsanotecas, indumentaria, códices que abarcan desde época románica hasta el siglo XX. Destacan, entre otras, las pinturas murales de Baltarga (s. XII); el Cristo de Olp (s. XIII); el códice miniado del Beatus (s. X); un conjunto de lipsanotecas y relicarios (s. XI-XII); el retablo de Abella de la Conca, obra de Pere Serra (s. XIV); la Virgen de la Dormición y el Retablo de la Piedad del s. XVI del escultor Jeroni Xanxo; y la urna de plata de san Ermengol, de Pere Lleopart (1753).

